

които ни чакатъ, заедно съ Вазова, при една колиба на два километра отъ Перникъ. Ние отидохме при тѣхъ. Кап. Бендеревъ и Дмитриевъ ни казаха по малко нѣщо отъ колкото Вазовъ; съобщиха ни, че въ София сичко било готово, че дѣлото не търпи вече отлагателство, че военното училище само щѣло да го направи, нѣ полкътъ са вика за да съхрани тишината въ града; че отъ никого нѣма ни косамъ да падне отъ главата че сичко е прѣдвидено и ще се извърши благополучно и ни събщи нѣкой подробности при извършването на самия актъ, като: какъ ще посрѣщнатъ полка, какъ ще се обезоржатъ двѣгѣ Софийски роти въ лагара, какъ ще арестуватъ Майора Понова, какъ ще се обгради двореца, какъ ще се прѣдложи на Княза и пр. Послѣ това Бендеревъ ни попита увѣрени ли сме въ своята дружина. Азъ му отговорихъ, че съмъ въ состояние да поведа дружината си противъ врагътъ на отечеството и да я накарамъ да лѣгне жертва за него, нѣ ние учимъ войниците да не изпълняватъ приказанията на началниците си противъ клятвата и за това не съмъ увѣренъ на дружината. При това въ подобни случаи дружиннитѣ к-ри сами нищо немогатъ да направятъ и че тѣ трѣба да бждатъ сами убѣдени въ правотата на това дѣло и да можтъ да убѣдятъ свойтѣ офицери. Попитахъ го още нѣма ли друго срѣдство да се спаси страната: Ако ли пѣкъ това е едничкото срѣдство, то не може ли безъ войската да се направи. Не можи ли Минис. Съвѣт. или депутация отъ сичкитѣ прѣдставители, или Народ. Събрание, или по други нѣкой начинъ просто да му се прѣдложи да си даде оставката, толкова повѣче, че Княза самъ е говорилъ, че за благо на България всякога е готовъ да се откаже отъ престола. Капитанъ Бендеревъ каза, че дѣлото право и патриотическо, че други способности сж се обмислявали, нѣ се намирани неудобни,